

Je revízorom mostných konštrukcií, a zároveň jediným železničným

Kontrolovať ocelové a betónové konštrukcie, mosty, ocelové lávky, žeriavy a ešte ďalšie stavby je úlohou kontrolórov alebo revízorov mostných konštrukcií. Skupina chlapov z VVÚŽ z prešovského úseku prevádzky sa tejto náplni venuje na železnici po celom Slovensku. Do ich skupiny patrí aj Ján Povec zo Spišských Tomášoviec. A práve o ňom budú ďalšie riadky. Nielen preto, že je revízorom mostných konštrukcií, ale aj preto, že ako jediný železničiar môže kontrolovať tieto stavby aj vo vode. Janko, okrem toho, že je revízorom, čatárom, vodičom, horolezcom, je totiž aj potápačom.

Ján Povec si v roku 2008 do pracovnej náplne, v ktorej má činnosť revízora, čatára, vodiča, horolezca, doplnil aj o potápača.

Ako jediný v ŽSR má potápačský kurz, ktorý ho oprávňuje vykonávať revízie mostov aj pod vodou. Ako mladý muž skromne poznamenáva: – Môžem to robiť iba v sprievode profesionálnych potápačov a som iba začiatčovníkom. Jeho šéf Bc. Štefan Klobušovský, prednosta sekcie ŽTS na Úseku prevádzky v Prešove, VVÚŽ, má však na Jankovu skromnosť iný názor: – Sme radi, že máme aj potápača. Ešte v čase, keď revízori mostov a mostom podobných konštrukcií – mostári – patrili k mostným obvodom, sme sa často zaoberali otázkou, ako vyzerajú naše mostné opory a piliere pod vodnou hladinou. Neskôr, keď boli revízori a ich činnosť preradení k bývalej TÚI, správcovia mostov vyjadrili potrebu posunúť sa v tejto činnosti dopredu. To bol dôvod, aby sme mali v našich radoch niekoho, kto bude môcť tieto stavby kontrolovať aj vo vode. Vytypovali sme si dvoch schopných mladých mužov, ale z finančných dôvodov prešiel iba jeden – revízor (čatár so skúškami majstra)

Ján Povec. On bez problémov absolvoval kurz potápača a v júni 2008 získal aj potrebný certifikát, – hovorí o začiatkoch a potrebách železničného potápača Štefan Klobušovský.

Za zmienku na túto tému stojí aj to, že železničná história doposiaľ neznamenala diagnostiku mostov pod vodnou hladinou. – Je to určite ojedinelosť, lebo pri rozhovoroch so zahraničnými kolegami, napríklad aj z Čiech, vieme, že takú činnosť ešte doposiaľ nevykonávali, – informuje prednosta sekcie. Na adresu nášho kolegu Janka, ale aj ďalších revízorov nedá dopustiť, je rád, že máme šikovných ľudí, lebo ako hovorí: – Revízia mostov pod vodou nám už problém nerobí. Naši revízori sú šikovní, veď napríklad vo vodnej nádrži Palcmanská Maša je potrebné pohybovať sa a dokumentovať (tíť a filmovať) v hĺbke od 7 do 11 metrov, – vyzdvihuje prácu tímu revízorov Štefan Klobušovský a jedným dychom dodáva: – Pri poslednej takejto prehliadke na pilieri DŽM v rieke Dunaj potápačom pomáhali štyria horo-

S inštruktorom a v súčasnosti aj sprievodcom pri potápaní Marekom Kanašom (stojí).

Spolupráca s ďalšími kolegami je nesmierne dôležitá pri každom potápaní.

čatárom, vodičom, horolezcom potápačom – Ján POVEC

lezci, ktorí museli vykonať množstvo prípravných prác. Za zmienku stojí aj fakt, že v tomto roku sme čakali asi šesť mesiacov, kým hladina toku Dunaja bola najnižšia (asi 4 metre), ale sila prúdu vody je stále rovnaká, čo sťažuje prácu potápača. Ján Povec je aj napriek svojej skromnosti už skúseným borcom v tejto oblasti. Skúsenosti s potápaním začal zbierať iba niekoľko týždňov po získaní oprávnenia, keď sa zúčastnil podrobných prehliadok trvale zatopených mostných objektov vo vodných nádržiach Krpeľany, Krompachy a Dedinky. Odvtedy to bolo už častokrát. Ako nám prezradil, okrem toho, že táto jeho práca je zaujímavá, je aj veľmi náročná a zodpovedná. – **To, čo robím, nerobím sám, ale s partiou dobrých odborníkov a ešte lepších kamarátov. V našej náplni práce je najmä kontrola oceľových a betónových konštrukcií, ktoré kontrolujeme aj lanovou technikou,** – oblasť Janko svoju náplň práce.

Medzi železničiarov sa zaradil v roku 1990, hneď po skončení SOU železničného v Košiciach. Štúdium na tejto škole si vybral najmä po vzore otca a starého otca, ktorí tiež patrili k modrej armáde. – **Najprv som pracoval na Mostnom obvode Košice. Po 14 rokoch nás preradili do Prešova, kde vznikla Technická ústredňa infraštruktúry. A teraz zase patrime**

pod VVÚŽ – Žilina, robím však stále to isté, moja pracovná náplň sa nemení, – vysvetľuje Ján Povec svoje pôsobenie na železnici. Za prácou a povinnosťami partia chlapcov z prešovského pracoviska často cestuje aj mimo domova, a to zvyčajne na týždňovky. Ubytovaní nie sú v hoteloch, ale v zrekonštruovaných ubytovacích vagónoch a to nie je žiadny luxus. Ale aj keď to nie je prvá trieda, nestážujú sa. – **Máme tu svoje pohodlie, zvykli sme si a je to taký náš druhý domov,** – hovorí Janko. Keďže nás zaujíma najviac jeho funkcia potápača, tak vyzvedáme, ako to bolo v začiatkoch jeho potápania.

– **Na potápanie som sa dal najmä preto, že bola príležitosť v práci, i keď netajím to, že som si túžil pobyť pod vodou aj vyskúšať. Potápačský kurz som absolvoval pred vyše dvoma rokmi v Prešove, kde bol mojím inštruktorom Marek Kanaš. Všetko, čo som potreboval na tento kurz, mi poskytol**

Kontrola oceľových a betónových konštrukcií, ktoré kontrolujú naši kolegovia aj lanovou technikou, je ďalšou činnosťou v náplni práce revízorov.

Dobrá spolupráca celého tímu revízorov je dôležitá vo výškach, vo vode, ale aj na zemi...

práve on, či to boli ilaše, alebo neoprén. Potápač sa môžeme iba v jeho sprievode. Prístroje, ako foťák, kamera či svetlo, to všetko nám aj naďalej poskytuje Marek. Takto vo dvojici sme hodnotili už niekoľko mostov, a to najmä tie, ktoré majú opory pod vodou. Nie je ich na Slovensku veľa, ale aj tu je revízia veľmi dôležitá. Naposledy to bol DŽM (diaľnično-železničný most) ponad rieku Dunaj v Bratislave, kde sme vykonali diagnostiku piliera DŽM pod vodnou hladinou v tečúcej vode, – rozhovoril sa náš kolega.

Okrem obdivu a istého rešpektu, ktorý voči Jankovi pocíujeme, keď nám o svojej práci pod vodou rozpráva, sme aj patrične pyšní, že v radoch železničiarov máme aj potápača, aj keď iba jedného, ale o to vzácnnejšieho.

– **Človek, keď je pod vodou, tak okrem toho, že myslí na povinnosť a pozorne prezerá mosty a ich časti, vidí to, čo väčšina ľudí, kým sa nepotopí, nikdy neuvidí. Je to zaujímavý, niekedy prekrásny svet, kde sú rôzne podvodné rastliny alebo ryby, ktoré plávajú okolo, a vy ich môžete len tak pohľadiť,** – s pokorou v hlase, ale aj určitou dávkou romantiky povedal na záver nášho zaujímavého rozhovoru jediný železničný potápač Ján Povec.

Dana SCHWARTZOVÁ

Foto: archív Jána POVECA a VVÚŽ